

أصول الفقه (ملازمات عقلیه)

غیر مستقلات عقلیه

جلسه ۱۸۲

استاد رفعتی

غیر مستقلات عقلیه:

مقصود از غیر مستقلات عقلیه، اموری است که عقل به تنهاً در رسیدن به نتیجه نتواند حکم نماید؛ بلکه نیاز به کمک حکم شرعی دارد؛ به این نحو که یکی از دو مقدمه قیاس (یعنی صغیر) را حکم شرعی تشکیل داده و دیگری (یعنی کبری) را حکم عقلی.

و مقصود از حکم عقلی که کبرای قیاس از آن تشکیل می‌شود، حکم عقل به ملازمه بین حکم شرعی که در صغیر آمده و بین حکم شرعی دیگر می‌باشد.

مثال

عقل حکم می‌کند به ثبوت ملازمه بین وجوب شرعی ذو المقدمه و وجوب شرعی مقدمه.

مبحث اجزاء

مقدمه:

وقتی مکلف آنچه را که مولایش امر نموده بر وجه مطلوب بیاورد؛ یعنی مطلوب مولی را مطابق امری که به آن شده (در حالی که جامع تمام اجزاء و شرائط شرعیه و عقلیه باشد) اتیان نماید؛ این فعل از مکلف امثال امر محسوب می‌شود؛ اعمّ از آنکه امر اختیاری واقعی بوده یا اضطراری و یا ظاهري باشد و در این امر اختلافی روی نداده است.

همچنین خلافی نیست در اینکه امثال مذبور با این صفتی که برایش ذکر نمودیم، مجزی بوده و می‌توان بواسطه‌اش از امثال دیگر مستغنی شد؛ زیرا به حسب فرض مکلف تکلیف را بر وجه مطلوب و به نحو دلخواه آمر آورده؛ پس وجهی برای امثال دیگر وجود ندارد.

مَرْسَلَةُ مُحَبَّيِّ رَسُولِ صَادِقٍ

و در چنین فرضی امری که به مکلف متوجه شده ساقط می‌گردد؛ زیرا بواسطه انجام فعل، آنچه مکلف به آن دعوت شده بود، حاصل گردید و زمانش سپری و منقضی گردید و مستحیل است پس از حصول غرض آمر، امر همچنان باقی باشد؛ زیرا وقتی غایت و غرضی که موجب خواندن مکلف به انجام فعل بود حاصل شد، زمان دعوت پایان رسیده و اگر دعوت باقی بماند، معنای آن تحصیل حاصل بوده که امر مستحیل و غیر ممکنی می‌باشد و یا می‌توان گفت بقاء دعوت، بدون بودن غرض و غایت از مصاديق وجود معلوم بدون علت است که امر محال تلقی می‌شود.